23/02/2025

Χειροτονία Διακόνου στην πανήγυρη του Αγίου Πολυκάρπου στην Πρασινάδα Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο την Κυριακή 23 Φεβρουαρίου 2925 (της Απόκρεω), εορτή του Αγίου Πολυκάρπου Σμύρνης, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής και Αγίου Πολυκάρπου Σμύρνης στην Πρασινάδα Ημαθίας.

Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις διάκονον χειροτονία του μοναχού Θεοκλήτου Καλλιπετρίτου.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος μίλησε για τη μέλλουσα κρίση ερμηνεύοντας το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας και απηύθυνε πατρικό λόγο αγάπης στον

νεοχειροτονηθέντα διάκονο.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Ἐπείνασα γάρ καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καί ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καί συνηγάγετέ με, γυμνός καί περιεβάλετέ με».

Την ημέρα της μελλούσης κρίσεως μνημονεύει σήμερα η Εκκλησία μας, και με το ευαγγελικό ανάγνωσμα μας προετοιμάζει για όλα όσα θα συμβούν την ημέρα εκείνη. Και παρότι το μέλλον είναι άγνωστο και άδηλο για εμάς τους ανθρώπους και κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι γνωρίζει τι θα συμβεί ακόμη και την επόμενη στιγμή, η μέλλουσα κρίση είναι το μόνο γεγονός που είμεθα βέβαιοι ότι θα πραγματοποιηθεί, έστω και αν δεν γνωρίζουμε πότε θα γίνει.

Η βεβαιότητά μας πηγάζει από τον λόγο του Κυρίου μας, ο οποίος αναφέρεται σε αυτήν, παρότι λέγει ότι ο χρόνος κατά τον οποίο θα επισυμβεί βρίσκεται στη διακριτική ευχέρεια του Θεού-Πατρός και κανείς άλλος εκτός από αυτόν δεν τον γνωρίζει. Η αγάπη όμως του Χριστού προς τον άνθρωπο και η επιθυμία του να μας προετοιμάσει γι᾽ αυτήν την καθοριστική στιγμή για το αιώνιο μέλλον μας, ώστε να μην βρεθούμε από τη λάθος πλευρά του θρόνου του, τον οδηγεί να μας περιγράψει τα βασικά στοιχεία αυτής της κρίσεως και κυρίως να μας περιγράψει το κριτήριο βάσει του οποίου θα διαχωρισθούν οι άνθρωποι σε αγαθούς και πονηρούς.

Ο Χριστός είχε διδάξει επανειλημμένα τη σημασία της αγάπης προς τους ανθρώπους, αφενός εξηγώντας με την παραβολή του καλού Σαμαρείτου την έννοια του πλησίον και του χρέους μας προς αυτόν, και αφετέρου τονίζοντας ότι η εντολή της αγάπης προς τους ανθρώπους είναι μαζί με την εντολή της αγάπης προς τον Θεό οι δύο εντολές από τις οποίες «ὅλος ὁ νόμος καί οἱ προφῆται κρέμανται».

Τώρα όμως κάνει ακόμη περισσότερο σαφές το περιεχόμενο και τη σημασία της εφαρμογής της αγάπης, αναφερόμενος σε συγκεκριμένους τρόπους με τους οποίους μπορεί και πρέπει να την ασκήσει και να την εκφράσει ο άνθρωπος, όπως ακριβώς την ζητά ο Θεός. «Ἐπείνασα γάρ καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καί ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καί συνηγάγετέ με, γυμνός καί περιεβάλετέ με», μας λέγει.

Και δεν τα ζητά για τον εαυτό του, δεν περιμένει να βρούμε τον ίδιο τον Χριστό για να του προσφέρουμε όλα αυτά, αλλά θεωρεί ότι τα προσφέρουμε στον ίδιο,

όταν τα προσφέρουμε στους ελαχίστους αδελφούς του, σε όλους δηλαδή εκείνους που έχουν ανάγκη.

Και για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία για την επιτέλεση του έργου της αγάπης προς τον πλησίον, ο Χριστός μας δείχνει την πρακτική εφαρμογή της εντολής της αγάπης προς τον πλησίον με την Εκκλησία του. Διότι αυτό ακριβώς κάνει η Εκκλησία του Χριστού στον κόσμο. Εφαρμόζει την εντολή της αγάπης προς τον πλησίον, τόσο σε υλικό όσο και σε πνευματικό επίπεδο, δίδοντας μας με το έργο της απτό παράδειγμα αγάπης προς τον άνθρωπο.

Η Εκκλησία μας δεν προσφέρει μόνο φαγητό, νερό ή προστασία σε όσους πεινούν, διψούν ή είναι ξένοι και εγκαταλελειμένοι. Δεν επισκέπτεται μόνο όσους είναι άρρωστοι ή βρίσκονται στη φυλακή για κάποιο αδίκημα. Προσφέρει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού σε κάθε άνθρωπο που αναζητά τροφή «εἰς ζωήν αἰώνιον». Προσφέρει προστασία σε όσους αισθάνονται ξένοι, γιατί η αμαρτία τους έχει στερήσει την επαφή με τον Θεό, και γυμνοί γιατί η παρακοή των εντολών του τους έχει στερήσει «την στολή την πρώτη» και αισθάνονται και αυτοί γυμνοί σαν τους πρωτοπλάστους. Επισκέπτεται ακόμη και παρηγορεί με τον λόγο της και θεραπεύει με τα ιερά μυστήριά της όσους ασθενούν ψυχικά, αλλά και όσους είναι δέσμιοι των παθών και των αδυναμιών τους. Και όλα αυτά τα κάνει όχι μόνο για να δώσει σε όλους μας υπόδειγμα αγάπης αλλά και για να μας οδηγήσει στη σωτηρία.

Σε αυτό το έργο της αγάπης σε αξιώνει ο Θεός να ενταχθείς και συ σήμερα, λαμβάνοντας τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης, τον βαθμό του διακόνου. Διακονία αγάπης είναι η αποστολή σου στην Εκκλησία του Χριστού, αγάπης προς τον άνθρωπο αλλά και προς τον Θεό. Διότι όλα όσα κάνουμε μέσα στην Εκκλησία, και οι ιερές Ακολουθίες και η θεία Λειτουργία και το ποιμαντικό έργο, είναι διακονία αγάπης προς τον άνθρωπο, που εκπηγάζει από την αγάπη μας προς τον Θεό.

Δεν νοείται ειλικρινής αγάπη προς τον Θεό, χωρίς αγάπη προς τον συνάνθρωπο, όπως δεν νοείται και γνήσια αγάπη προς τον συνάνθρωπο χωρίς αγάπη προς τον Θεό. Καλλιεργώντας την αγάπη σου προς τον Θεό, θα αυξάνει και η αγάπη σου προς τους ανθρώπους, και προσφέροντας την αγάπη σου προς τους ανθρώπους, θα αυξάνει και η αγάπη σου προς τον Θεό.

Και οι δύο όμως αυτές αγάπες θα πρέπει να αγιάζονται με τον προσωπικό σου αγώνα, με την ταπείνωση και την υπακοή στην Εκκλησία και τον Επίσκοπό σου, με την καθαρότητα της ζωής σου και την προσπάθειά σου να διακονείς τον Θεό αμέμπτως, ώστε να διαφυλάσσεις τη χάρη του Θεού, την οποία θα λάβεις σε λίγο και η οποία θα σε καταστήσει διάκονο των μυστηρίων του Θεού.

Εύχομαι πατρικά να φανείς άξιος της κλήσεως και της τιμής που σε αξιώνει σήμερα ο Θεός και η Εκκλησία, μιμούμενος το παράδειγμα της αμέμπτου ζωής και διακονίας του εορταζομένου σήμερα αγίου ιερομάρτυρος Πολυκάρπου, επισκόπου Σμύρνης, και με τις ευχές και τη συμπαράσταση και τη δική μου και του πνευματικού σου πατρός, των συμπροσευχομένων πατέρων και των λοιπών κληρικών της Ιεράς μας Μητροπόλεως, να διακονήσεις ευόρκως το ιερό θυσιαστήριο και να ακούσεις κατά την ημέρα της κρίσεως το «δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τήν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

